

Egyházi gondolatok

☛ Visszatekintés Szentjánosbogár táborra

*„Az Isten küld, testvéreim, tinéktek,
Hogy sugarai eleven tüzét,
Amik Arcáról a szívembe égtek,
Sugározom csendesen szertesét
A testvéreknek, kik az éjben járnak.
Az Isten küldött, szentjánosbogárnak.”
Sík Sándor: A szentjánosbogár*

2012. június 24-29. között lezajlott településünkön a II. Szentjánosbogár tábor. Előtte sokat írtam róla, számtalan embert megszólítottam, lehet, hogy túlzásnak is tűnt, miért kell ennyit foglalkozni vele. A táborban 104 gyermek (bogár) vett részt, akikkel 26 főbogár, azaz a segítők foglalkoztak. Így településünkön összesen 130 fő alkotta a Szentjánosbogár tábort. Ahhoz, hogy ilyen nagy létszámban egy jól működő, szervezett lámpásfényesítő hét legyen, bizony a faluból nagyon sok embernek a háttérmunkájára szükség volt. Először is a befogadó családoknak hálásan köszönöm, hogy 6 napon át ismeretlen fiataloknak szállást biztosítottak, pótszülőként foglalkoztak velük! Bordányban 30 családnál lett elhelyezve 81 más településről érkezett táborlakó, 9 főnek a környék településein volt szállása, s 14 fő pedig bordányi hittanos volt, ők otthon aludtak.

A tábor szervezésének legelején a Polgármesteri Hivatal, a Faluház és az Általános Iskola vezetőit kerestem fel, hogy megint megszerveznék a 4 évvel ezelőtti alkalomhoz hasonló tábort, tudják-e támogatni és segíteni ezt a kezdeményezést, mert csak együtt működve valósítható meg. Az egyházközségnek nincs meg az épületi, anyagi és helyi háttere. A megfelelő támogatást megkapva elindult a szervezés. Az iskola biztosította a főbogarak bázisát (szállás az osztálytermekben s a tornateremben, étkezés a folyosón, kerámiázás az udvaron...), ahol a táborvezető és a tábori pap is helyet kapott (A magyar szakos piarista szerzetes különösen jól érezte magát az iskola könyvtárában!). A Faluház és környéke a csoportfoglalkozásoknak, szabadtéri szentmisének, 1848-as hagyományörzők bemutatkozásának, színdarabnak kitűnő helyet adott. Szombat este a megérkező főbogarak, az ízletes bográcsgulyást a kinti tetőzet alatt fogyaszthatták el, miután a kemencében sült kenyérlángost is megízlelték - szálláskén ekkor még a régi ÖNÓ-t próbálták ki. A focipályán a sportprogramokat maradéktalanul meg tudtuk valósítani, sőt még a régi pályát is igénybe vettük az íjászat és a lovas kocsizás megvalósításához, az utolsó este pedig a tábortüzet ott álltuk körbe. A templom a mindennapok elindulásának és megérkezésének a helyszínévé vált. A lelki táplálék „elfogyasztása” mellett a testi táplálékra is bizony nagy szükség volt, ennek helyszínéül a vendéglő nagyszerűen megfelelt s a pékségben készült kalácsok is jól estek. A helyi fiatalok kalauzolásával, ötletes akadályverseny keretében, tanyasi világba is betekintést nyertek az itt táborozók. Hat nap, mely alkalmával barátságok születtek, a kis „idegenek” családtagokká váltak, a lámpásban a gyertyát meggyújtottuk... KÖSZÖNÖM!!!

Tóth Károly